

Kényszerbetelepítés vagy a valódi dublini rendelet?¹

NAGY-NÁDASDI Anita Rozália²

A tagállamok és az EU-intézmények megosztott hatáskörébe tartozó Közös Európai Menekültügyi Rendszer reformjának egyik kulcsa a Dublin III rendelet átdolgozása. A jelenlegi rendelet bemutatása mellett ebben a cikkben az Európai Bizottság javaslatának kulcselemeit is megvizsgáljuk, és az Európai Parlament azokra adott válaszát, majd a 2016. évi népszavazás során elterjedt „kényszerbetelepítést” fogalmát is tisztázzuk.

Kulcsszavak: dublini rendelet, EU, menedékkérő, migráció

Jelen tanulmány³ célja a Dublin III rendelet⁴ bemutatása mellett az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) által 2016. május 4-én bemutatott, a Dublin III rendelet átdolgozására tett javaslat, a Dublin IV rendelet⁵ főbb elemeinek vizsgálata.

Dublini egyezménytől a Dublin III rendeletig

A dublini egyezményt⁶ a Közös Európai Menekültügyi Rendszer (KEMR) létrejötte előtt fogadták el, amelynek célja az Európába érkező menedékkérelmek elbírálásáért felelős tagállam meghatározása volt, a kölcsönös bizalom, az arányosság, a szolidaritás elveinek érvényre juttatásával és ezek figyelembevételével. Az 1997-ben hatályba lépett dublini egyezmény a KEMR egyik sarokkövévé vált, amikor rendeletté alakították 2003-ban.⁷ A KEMR második szakaszának kialakítása 2013-ban kezdődött, jelenleg pedig a KEMR harmadik szakaszának előkészítése zajlik az EU döntéshozatali fórumain. A Dublin III rendelet 2013-ban lépett hatályba, de annak módosítását a kiskorúakra

¹ A mű a KÖFOP-2.1.2-VEKOP-15-2016-00001 azonosítószámú, „A jó kormányzást megalapozó közszolgálat-fejlesztés” elnevezésű kiemelt projekt keretében, *A migráció dinamikája és társadalmi hatásai Ludovika Kutatócsoport* működése során, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem felkérésére készült.

² dr. NAGY-NÁDASDI Anita Rozália jogi főreferens, Alapvető Jogok Biztosának Hivatala, PhD-hallgató, PPKE, Jog- és Államtudományi Kar, Doktori Iskola

dr. Anita Rozália NAGY-NÁDASDI senior legal expert at Office of the Commissioner of Fundamental Rights, PhD Student at Pázmány Péter Catholic University, Faculty of Law, Doctoral School
orcid.org/0000-0003-1684-1296, nadasdi.anita.rozalia@hallgato.ppke.hu

³ Jelen cikk a Magyar Rendészettudományi Társaság 2016. évi pályázatának második helyezett dolgozatának bővített változata.

⁴ 604/2013/EU rendelet.

⁵ COM (2016) 270.

⁶ A Menedékkérelmek Elbírálásáért Felelős Európai Közösségbeli Tagállam Meghatározásáról szóló Egyezményt 1990. június 15-én írta alá 12 tagállam, és 1997. szeptember 1-jén lépett hatályba (OJ 1997 C 254/1), hatályon kívül helyezve a Schengeni Végrehajtási Megállapodás 142. cikk (1) bekezdését.

⁷ Hailbronner–Tyhm (2016) 1024.

vonatkozó szabályok miatt már 2014-ben elkezdtek. A 2015-ben kezdődő migrációs válság hatására kidolgozott Európai Migrációs Stratégia⁸ előírta a dublini rendszer működésének reformját is. A bizottsági javaslat szerint Dublin IV rendelet beemeli azt az áthelyezési mechanizmust, amit a migrációs válságig szinte csak önkéntes alapon folytattak a tagállamok, amikor is 2015 szeptemberében a 2015/1601 tanácsi határozattal⁹ egy meghatározott képlet alapján kiszámított kvóta szerint az EU területén tartózkodó menedékkérők tagállamok közötti kötelező szétosztását írták elő.¹⁰

Sem a dublini egyezmény, sem a Dublin II rendelet¹¹ nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket,¹² szolidaritási és felelősségmegosztási eszközként nem működött kielégítően,¹³ de a Dublin III rendeletet is tartalmazó KEMR II-t még a civilszervezetek is pozitívan fogadták.¹⁴ Már 2014 során elkezdődtek a módosítást előirányzó javaslatok, de a 2015. évi migrációs válság miatt a tervezettnél sokkal mélyebbre ható változtatások váltak szükségessé.

A migrációs válság hatására elfogadott Európai Migrációs Stratégia a tagállami menekültügyi rendszerek egységesülését gyorsítja, folytatva a KEMR II céljait.¹⁵ A Bizottság – először a KEMR történetében – 2016-ban mind a hat, a KEMR II-t alkotó jogszabályt átdolgozta vagy teljesen átírta,¹⁶ és egy új rendeletet is bemutatott. A Bizottság a módosítás indokaként a Dublin IV rendelet javaslatában a migrációs nyomás mellett a szabályozási szintű, minőségi aggályokra és gyakorlati problémákra is hivatkozik.¹⁷

A Dublin III rendelet

A közel húszéves dublini rendszer célja, hogy garantálja a menekültstátusz meghatározására szolgáló eljáráshoz való hatékony hozzáférést, annak biztosításán keresztül, hogy kijelöli azt a tagállamot, amely felelős a kérelem elbírálásáért. További célja, hogy visszaszorítsa az országról országra vándorló menekülteket, azaz a *refugees in orbit* jelenséget, megelőzze a másodlagos migrációt, valamint párhuzamosan több menekültügyi eljárás lefolytatását, azaz az *asylum shopping* jelenségét. Ugyancsak alapelveként je-

⁸ A Bizottság Közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának Európai Migrációs Stratégia, COM (2015) 240.

⁹ A Tanács (EU) 2015/1601 határozata (2015. szeptember 22.) a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról.

¹⁰ Fontos különbség van a válsághelyzet kezeléséhez átmeneti intézkedésként meghozott határozat és a Dublin IV rendelet automatizált elosztási rendszere között. Bővebben: Gyeney (2016) 286.

¹¹ A Tanács 343/2003/EK rendelete (2003. február 18.) egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról.

¹² Chetail (2016) 586., Amaral (2013) 17.

¹³ Amaral (2013) 245.

¹⁴ Amaral (2013) 77.

¹⁵ Hailbronner–Tyhm (2016) 1026. „...establishing refugee protection systems in all EU Member States”

¹⁶ Európai Bizottság – Sajtóközlemény: A fenntartható és méltányos közös európai menekültügyi rendszer kialakítása felé Brüsszel, 2016. május 4. Forrás: europa.eu/rapid/press-release_IP-16-1620_hu.htm (2016. 09. 17.). A közös európai menekültügyi rendszer reformjának befejezése: egy hatékony, méltányos és humánus menekültügyi politika felé Brüsszel, 2016. július 13. Forrás: europa.eu/rapid/press-release_IP-16-2433_hu.pdf (2016. 09. 17.)

¹⁷ COM (2016) 270. 3.

lenik meg a rendeletben, annak biztosítása, hogy a menekültügyi eljárás lefolytatásáért felelős tagállam a lehető leghamarabb meghatározásra kerüljön. Még a Bizottság által 2016-ban kért, a Dublin III rendelet végrehajtást értékelő jelentés is kiemeli – feltárt hiányosságokra adandó válaszok kidolgozása közepette – a Dublin III rendelet fentebb felsorolt elvei megőrzésének szükségességét.¹⁸

A Dublin III rendelet céljai elérése érdekében két eltérő mechanizmust tartalmaz. Egyrészt a *felelősséget megalapozó kritériumok sorrendjét*, amely alapján meghatározható, hogy mely tagállamnak kell lefolytatnia a menedékjogi eljárást, ha a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy a tagállamok területén menedékjogi kérelmet nyújt be, másrészt visszafogadási kötelezettséget állapít meg, amely akkor alkalmazandó, ha a tagállamok területén korábban menedékjogi kérelmet benyújtó külföldi más tagállam területén nyújt be kérelmet, vagy engedély nélkül tartózkodik ott.

A felelősségmegállapítási eljárás mindig az *első menedékjog iránti kérelem benyújtásának időpontjában veszi kezdetét*, azaz a felelős tagállam meghatározása során mindig azt a helyzetet kell alapul venni, amikor a menedékkérő először nyújtotta be menedékjog iránti kérelmét. A tagállam a Dublin III rendeletben és a végrehajtási rendeletében¹⁹ felsorolt közvetlen – leggyakrabban Eurodac-rendszerben egyező ujjnyomat-találat – és közvetett bizonyítékok által indokolt jogalap szerint dönthet úgy, hogy átvételi iránti (*take charge*) vagy visszavétel iránti (*take back*) típusú megkeresést intéz más tagállamhoz.

A felelősségmegállapítás kritériumait a Dublin III rendelet harmadik fejezete tartalmazza, amelyek sorrendje egyben egy rangsort is jelöl. A felelősségi jogcímek, amelyek alapján a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért való felelősség megállapítható, sorrendben a következők: kiskorúakkal összefüggő felelősségi jogcímek, majd a nemzetközi védelemben részesülő családtagokon, családi eljáráson, tartózkodásra jogosító engedélyeken és vízumokon, a tagállamok külső határának 12 hónapon belüli illegális átlépésén és/vagy a tagállamok területén való több hónapos illegális tartózkodáson, vízummentes beutazáson, és a repülőtér nemzetközi tranzit területén benyújtott menedékkérelmen alapuló felelősség.

A menedékjog iránti kérelem elbírálásáért való felelősség megállapítása a hatályos Dublin III rendelet szerint a fenti felelősséget megállapító kritériumrendszer szerint történik, amelyhez szorosan kapcsolódik a tagállam kötelezettségét megszüntető 19. cikk. A felelősségi kritériumok sorrendjének felállításakor a Dublin III rendelet azt a rendező elvet követte, hogy a menedékjog iránti kérelem megvizsgálása iránti felelősség azon tagállamot terheli, amelyik a legnagyobb szerepet játszotta abban, hogy a kérelmező a tagállamok területére akár legálisan, akár illegálisan beléphessen, egyidejűleg figyelembe véve a család egységének elvét is.

Összefoglalva, a harmadik fejezetben felsorolt felelősségi kritériumok alapján megállapításra kerülhet egy – és kizárólag csak egy – tagállam felelőssége, amennyiben

¹⁸ Jurado et al. (2016) 1.

¹⁹ 1560/2003/EK rendelet.

viszont a felsorolt feltételek alapján egyetlen tagállam felelőssége sem állapítható meg, az a tagállam lesz felelős a menekültügyi eljárás lefolytatásáért, ahol a menedékkérő az első menedékkérelmet benyújtotta.

Amennyiben az első menekültügyi eljárás lefolytatásakor a felelős tagállam meghatározására már sor került, az ezt követően benyújtott menedékkérelmek²⁰ benyújtása esetén a felelős tagállam számára visszavételi kötelezettséget állapít meg a Dublin III rendelet. Azokban az esetekben, amikor a menekültügyi eljárást lefolytatni köteles tagállam már meghatározásra került, de a külföldi jogszerűtlenül másik tagállam területén tartózkodik és/vagy ott menedékkérelmet kér, akkor kerül sor a visszavétel, azaz *take back* típusú megkeresés alkalmazására. Amennyiben egy tagállam felelőssége nem a korábban benyújtott menedékkérelmen alapul (hanem például illegális határátlépés, vízum, tartózkodási engedély, családegyesítés stb.) átvétel iránti, azaz *take charge* típusú megkeresés kiküldésére kerül sor.

A tagállamok által a Dublin III rendelet végrehajtási gyakorlatának értékelésének eredményeként feltárt problémák a következők: az eltérő szervezeti struktúrák, a személyzeti kapacitás eltérése, a személyzet képzettségének szintje, az eljárásról nyújtott információ minősége, a személyes interjúk megléte és megtörténtének körülményei, a kiskorúak mindenek felett álló érdekének vizsgálata, a kiskorúak képviselőjének kijelölése, a bizonyítékok elfogadhatóságával kapcsolatos gyakorlat, a menekültügyi rendszer szisztematikus hiányainak megítélése, a felelősség megállapítására alkalmazott kritériumok alkalmazása, a családi kapcsolatok megállapításának nehézsége, a humanitárius klauzula alkalmazása, az átadás-átvételi és a visszavétel iránti megkeresések aránya és elfogadottsága, a családtagokat is érintő eljárások időigényessége, a bizalomhiány a tagállamok között a felelősséget megalapozó bizonyítékok elbírálásáról, a visszavételi eljárások utáni eljárások különbözősége.²¹

A KEMR legkomolyabb problémája nemcsak a tagállamonkénti eltérések a befogadási feltételek vagy a menedékkérelmi eljárás minőségében érhető tetten, hanem abban is, hogy egyrészt a felelős tagállam megállapítása túl bonyolult, másrészt nem kezelte a schengeni aquis és a menedékkérelmi jog²² konfliktusát, harmadrészt pedig a menedékkérelmi és az integráció kapcsolatát nem rendezte, és a két utóbbi másodlagos mozgásokat indukált.

A Dublin IV rendelet tervezete

A Dublin IV rendeletre vonatkozó javaslat visszatér a dublini egyezmény alapelveihez: egyetlen tagállam felelős a kérelem megvizsgálásáért.²³ Ez a tagállami felelősség azon-

²⁰ A Dublin IV rendelet 22. cikke nemcsak az ismételt menedékkérelmet benyújtók visszavételére, de a már nemzetközi védelemben részesítettek visszavételére is kötelezné a tagállamokat.

²¹ Jurado et al. (2016) 2.

²² Európai Unió Alapjogi Chartája 18. cikk, Alaptörvény XIV. cikk.

²³ „Dublini Rendelet célkitűzései – annak biztosítása, hogy a menedékkérők gyorsan hozzáférjenek a menekültügyi eljáráshoz, és a kérelem érdemi vizsgálatát egyetlen, világosan meghatározott tagállam végezze – továbbra is érvényesek.” COM (2016) 270 3.

ban hosszú távon is fennáll, mivel a nemzetközi védelemben részesített külföldieket is vissza kell venni az ismételt kérelmet benyújtók mellett. Továbbá a felelősséget megállapító kritériumokat csak egyszer kell alkalmazni, egyes kritériumokat korszerűsítettek, rövidebb határidőket állapítottak meg, a visszavétel iránti megkeresést értesítéssé alakítja és a kiskorúakra vonatkozó szabályokat is egyértelműsíti a javaslat.

A Dublin III rendelet végrehajtásának értékelése során a tagállamok azt jelezték a Bizottságnak, hogy leggyakrabban az első illegális belépés helye szerinti tagállamot tartják felelős tagállamnak.²⁴ A MSS kontra Belgium és Görögország ügyet,²⁵ valamint az Európai Unió Bírósága NS és NE egyesített ítéletét²⁶ követően egy tagállam menekültügyi rendszerében vagy befogadási kapacitásaiban megjelenő szisztematikus hiányosságok²⁷ a felelősség megállapításának akadályát jelentő körülményként kerültek be a Dublin III rendeletbe. A gyakorlatban ez a külső határokkal rendelkező tagállam, Görögország kimentését jelentette a dublini rendszerből. Bár 2010 óta folyamatban van a hiányosságok vizsgálata és az uniós jogból eredő kötelezettség be nem tartásának megállapítása, Görögország a Dublin III rendelet 3. cikk (2) bekezdése alkotta rendszer miatt gyakorlatilag nem kellett, hogy visszavegyen menedékkérőt egészen 2016-ig. A Bizottság jelentései alapján Görögország lassan ugyan, de visszatér a dublini rendszerbe.²⁸ Bár a dublini rendszer reformja a tagállamok közös célja volt, úgy tűnik, hogy nem minden tagállamra vonatkozik majd a teljes rendelet. Maga a Dublin IV rendelet bemutató dokumentum is elismeri,²⁹ hogy Görögország helyzete a dublini rendszer eredményes működését akadályozza. A 2015. évi válságot követően több tagállam dublini rendszerben való részvétele gyakorlatilag felfüggesztődött, például azért, mert a szuverenitási klauzula, illetve a 3. cikk (2) bekezdésre hivatkozással az átadási, illetve visszavételi hatósági döntéseket a tagállami bíróságok elutasították, és a transzferek szervezését leállították bizonyos tagállamokba.

A Dublin IV rendelet eltörölné a tagállami kötelezettség megszűnésének eseteit, a jelenlegi 19. cikket. Közigazgatási szempontból ez egyrészt jelentős mértékű adminisztrációcsökkenést eredményezne, továbbá az egyetlen tagállam felelősségének elve nemcsak a menedékkérelmek elbírálásának idejére szólna, hanem a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási helyzetének tartós rendezéséig. Ezzel a másodlagos migrációt csökkentené, hiszen minden tagállam az illegálisan tartózkodó menedékkérőket és me-

²⁴ A Dublin IV rendelettel szemben gyakran megjelenő kritika szabálytalan belépés helyének, mint felelősség megállapító kritériumnak az erősítése, ami a külső határokkal rendelkező tagállamok dublini rendszerbeli részvételére komoly hatással lenne. Lásd: Mairi (2016) 9., Chetail (2016) 595.

²⁵ M.S.S. kontra Belgium és Görögország, Judgement of 11 January 2011., No. 30696/09.

²⁶ C-411/10, C- 493/10.

²⁷ A 604/2013/ EU rendelet 3. cikk (2) bekezdésének alkalmazása és értelmezése a EU Bíróság (EUB) és az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) ítéleteiben is megjelenik, a KEMR alapját képező kölcsönös bizalom elvének megtartása és az emberi jogok védelmének igénye mentén. Bővebben: Hailbronner–Tyhm (2016) 1038.

²⁸ C/2016/3805.

²⁹ „Nagy valószínűség szerint a jelenlegi rendszer továbbra sem lesz fenntartható a folytatódó migrációs nyomásra tekintettel. A rendszer rendkívül súlyos hiányosságát támasztotta alá az, hogy 2011-től ténylegesen felfüggesztették a Görögországba irányuló, a dublini rendszer szerinti átadásokat.” COM (2016) 270. 16. cikk.

nekülteket is az értük felelős tagállamba utasítaná vissza.³⁰ Tehát időben és nem csak térben áll fenn a felelősség, ha az már csak egyszer is megállapításra került.

A Dublin IV rendelet másik erőssége, hogy egyszerűsítene a tagállam felelősségének megállapítását, mivel az első kérelem országa marad a felelős a kérelem elbírálásáért, a tartós befogadásért, illetve a kitoloncolásért is. A felelősséget csak egyszer kellene megállapítani, szemben a hatályos rendelettel. A javaslat hosszú távon, a válság előtti migrációs trendek adatait figyelembe véve valóban jelentősen segítené a menedékkérők és a menekültek egyenletesebb, arányosabb eloszlását az EU tagállamai között, mivel csökkenti a külső határokkal rendelkező országok tranzit jellegét az egyetlen tagállam tartós felelősségének elvének kimondásával. Ha ez a rendszer működne, azt valóban kiegészítené a szolidaritás jegyében a válsághelyzetekben alkalmazandó kollektív elosztási mechanizmus.

A „határok nélküli Európa” eszménye egy évtizedes folyamat eredménye, és ez az európai integráció egyik alappillére is. A schengeni zóna szabadságával, az ellenőrzések és a közbiztonság összehangolásával olyan speciális területet jelent, amely nem csak az uniós polgárok számára vonzó. Az európai integráció³¹ során a KEMR egyik kihívása volt, hogy a Közösségen kívüli államok polgárai illegálisan tartózkodnak a Közösség területén. Ezt az összeférhetetlenséget³² a két szakterület, a menekültügy és a határigazgatás közti interoperabilitással lehet kezelni, a vízumrendszer, a schengeni információs rendszer, az Eurodac-adatbázisok³³ és számos más, rendőri együttműködés keretében alkalmazott rendszer összhangjának megteremtésével, ami az interoperabilitás jellegéből fakadóan napi kihívást jelent a jogalkalmazóknak.

A menedékhez való jog emberi jog, és mind az EU, mind a tagállamok alkotmányos szinten szabályozzák. A területhez való hozzáférés ezen jog gyakorlásának alapfeltétele, de az ország területére való belépést rendészeti és nemzetbiztonsági szempontok érvényre juttatása, vagy a schengeni zóna fenntartása érdekében korlátozhatják. Amióta a KEMR hiányosságai,³⁴ visszás működése is átalakította a migrációs áramlatokat, teljesen nyilvánvalóvá vált a tartós konfliktusok elől menekülők számára, hogy a KEMR gyenge pontja a schengeni zóna. A legalapvetőbb emberi magatartás alapján kialakult az a gyakorlat, hogy a menedékkérő „eldönti”, hogy melyik tagállam területén nyújtja be a menedékjog iránti kérelmét. Ezt a hatályos dublini szabályozás is támogatta, hiszen a családi kapcsolatokat alapelvei szinten tiszteletben tartja, továbbá a felelősséget megszüntető 19. cikk közvetetten a továbbvándorlást és a kérelmek ismételt benyújtását segítette elő. Ezt a jelenséget tovább erősítették a tagállamok befogadási kapacitásai közti eltérések, az integrációs lehetőségek eltérő szintjei. Az EU emberi jogi

³⁰ COM (2016) 270. 20. cikk (1) bekezdés e) pont. A személyi kör kiterjesztéséről: Hailbronner–Tyhm (2016) 1038., miszerint az EUMSZ. 78. cikk (2) bekezdés e) pontja azonban csak kérelmezőkre vonatkozik.

³¹ Klenner (2015) 251–252.

³² Pastore (2017) 22. “The awareness that the old migration regime hinged upon the joint operation of the Schengen and Dublin »twin conventions« is not viable any more is unchallenged since at least October 7, 2015.”

³³ 603/2013/ EU rendelet a hatályos Eurodac II rendelet.

³⁴ Számos író a dublini rendszer és a KEMR kudarcáról ír – Wendel (2016) 1006. – de érdekes szempont a tagállami magatartások figyelembe vétele, ami a kudarchoz vezetett. Bővebben: Benedek (2016) 965.

rendszere egy fejlett rendszer más, akár afrikai, latin-amerikai emberi jogi rendszerekhez képest, ha az emberi jogi előírások végrehajtásának szintjét, a lakosság tudatosságának szintjét is figyelembe vesszük. Az EU-intézmények legnagyobb feladata jelenleg a schengeni zóna biztonságának megőrzése és az irreguláris migránsok hatékony kiszűrése a belső határellenőrzés visszaállítása nélkül, betartva a jelenlegi magas emberi jogi elvárásokat.

Bár fontos az állami érdekek felőli megközelítés is, a mindennapokban nem számok, hanem emberek vándorolnak Európa útjain. A másodlagos mozgások és az *asylum shopping* jelensége mögött ugyanaz a húzóerő áll: az eltérő integrációs lehetőségek.

A KEMR-t alkotó uniós jogszabályok tartalmazznak harmadik országbeli állampolgárok közül a kényszerített migránsok integrációjára, illetve befogadására vonatkozó előírásokat,³⁵ – és ilyen szempontból az integrációnak van egy, a megosztott hatáskörbe tartozó vetülete –, azonban az integráció főszabályként tagállami hatáskörbe tartozik.³⁶

A menedékjog tartalma jogilag nem kötelezi az integrációra a tagállamokat, de mind a genfi egyezmény,³⁷ mind az uniós aquis lehetőséget teremt arra, hogy az egyes tagállamok olyan összehangolt intézkedéseket alakítsanak ki, amelyek az új életkezdést államilag hatékonyan támogatják, mivel a tagállamok az intézkedéseik során a saját állampolgáraikkal szemben tanúsított vagy ahhoz hasonló elbánás skáláján mozoghatnak. Evidencia, hogy az állami integrációs stratégia hiánya vagy visszás működése további vándorlást indukál olyan esetekben is, amikor a nemzeti védelmet megállapította a tagállami hatóság vagy bíróság. A Dublin IV rendelet a felelős tagállambeli integrációra is hangsúlyt helyezne a személyi kör kibővítésével, a felelősség megszűnésének eltörlése³⁸ miatt csökkenő másodlagos migrációval és a pénzügyi szolidaritással,³⁹ míg a Dublin III rendelet teret enged az egyéni preferenciáknak.⁴⁰

A Dublin IV rendelet egy automatizált rendszert vezetne be minden tagállamban, amely heti szinten nyilvántartaná a tagállamokban benyújtott kérelmeket. Ez a rendszer a lelke a korrekciós mechanizmusnak, mivel ez jelzi a referenciakulcs⁴¹ elérését is, tehát a migrációs nyomás megjelenését egyes tagállamokban. Kiszámítható, hogy mely államok lesznek a leggyakoribb „riasztók”, és a gyakorlatban is nyilvánvalóvá válnának a kis népességű országok közti egzisztenciális különbségek.

A Dublin III rendelet végrehajtása során keletkezett statisztikai adatokat rendszeresen le kell jelenteni az Eurostat felé, és a tagállami szabályok szerint a további átadásra és átvételre vonatkozó adatok nyilvánosak.⁴² Ugyanakkor uniós szinten nem látható,

³⁵ 2013/33/EU Irányelv 7. cikk, 10-19. cikkek, 2011/95/EU irányelv 22-34. cikk.

³⁶ EUMSz. 79. cikk (4) bekezdés.

³⁷ United Nations, *Treaty Series*, Vol. 189. 137.

³⁸ Dublin III rendelet 19. cikk törlése a Dublin IV rendeletben.

³⁹ Dublin IV rendelet 37. cikk.

⁴⁰ Jesuit Refugee Service (2017) 14. A másodlagos migráció oka a befogadási feltételek emberi méltóságot sértő szintje, és a Dublin IV rendelettel javasolt állandó felelősség végső soron mégis erősítené a másodlagos migrációt.

⁴¹ Dublin IV rendelet 35. cikk.

⁴² Eurostat adatbázis: ec.europa.eu/eurostat/web/asylum-and-managed-migration/legislation (2017. 03. 18.)

hogy épp hány menedékkérő tartózkodik az egyes tagállamokban. Ez egy olyan új adat lenne, amely az EU-ba irányuló és az EU-n belüli migrációs folyamatok nyomon követését is lehetővé tenné, és akár a menedzselés hatékony eszköze is lehetne.

Az Európai Parlament jelentése a Dublin IV rendeletben szereplő korai előrejelző mechanizmus kritikájaként jegyzi meg, hogy a mechanizmus alkalmazásához az Európai Tanács szavazata szükséges, és a mechanizmus a legnagyobb válság idején sem került aktiválásra. Ezért csak az automatikusan alkalmazandó intézkedések jöhetnek szóba.⁴³ Bár a jelentésében kimondja az ügy előadója, hogy az EU-s intézmények túl nehézkes és bürokratikus döntéshozatali rendszere vezetett a válságmenedzsment komoly kritikájához, ez azt is jelenti, hogy a Tanácsot alkotó tagállami kormányok sem tudtak egységes álláspontot kialakítani a kihívás közös kezelésére.

A válságkezelési mechanizmust⁴⁴ nem alkalmazták a tagállamok, ezért a javaslat szerint ez átkerülne az Európai Menekültügyi Támogató Hivatalt felváltó ügynökség⁴⁵ feladatkörébe. A válsághelyzetek kezelése érdekében a Dublin IV rendelet a relokációs határozatokban szereplő rendszert emelné át: a tagállamok anélkül helyezik át a kérelmezőket, hogy személyes mélyinterjúkat folytathatnának le velük, vagy a menedékkérők ismernék az adott tagállamot, amely felelős lesz a kérelmük elbírálásáért és a tartós befogadásukért.

A relokációs határozatok bár a közös teherviselés és a szolidaritás szempontjából valóban európai megoldások, de nem követik a korábbi tagállami relokációs, illetve áttelepítési gyakorlatot, sem az UNHCR által kimunkált gyakorlatot. Ezeknek közös eleme a kiválasztási interjúk lefolytatása, amelyek a sikeres integráció szempontjából elengedhetetlenek. Az integráció definíciója szerint ugyanis egy kétoldalú folyamat, a befogadó társadalom és az egyén közös lépése,⁴⁶ s ezt elnehezíti egy olyan döntés, amelyet az érintettek bevonása nélkül hoznak meg. A kötelező relokáció során ugyanúgy hiányzott ez az elem, mint a korrekciós mechanizmus esetében.

A korrekciós mechanizmus akkor lépne életbe a Dublin IV rendelet szerint, amikor egy tagállam a számára meghatározott referenciaszám 150%-át eléri. Az egyik probléma ezzel az, hogy a referenciaszám meghatározása során csak két szempontot vesznek figyelembe, ami elegendő lehet, ha csak a menedékkérelmek elbírálásáról van szó. De a felelősség megállapítása a nemzetközi védelmet kérők és az abban részesítettek számára tartós befogadást jelent, és emiatt figyelembe kellene venni egyéb szempontokat is a referenciaszám megállapítása során. Elsősorban az integrációt mérő indikátorokat,⁴⁷ amelyek a tagállamok harmadik országbeli állampolgárok beilleszkedését szabályozó szakpolitikáit és gyakorlatait mérik.

A KEMR célja a közös teherviselés a menedékkérelmek arányos eloszlásának biztosítása során, és ezt a célt a Dublin IV rendelet keretében lehet a leghatékonyabban meg-

⁴³ Wikstöröm (2017) 87.

⁴⁴ 604/2013/EU rendelet 33. cikk: A korai előrejelzésre, a készültségre és a válságkezelésre vonatkozó mechanizmus.

⁴⁵ COM (2016) 486.

⁴⁶ Tanácsi Következtetés (2004) 19.

⁴⁷ Az úgynevezett Zaragoza Indikátorokhoz az adatokat az Eurostat gyűjti és migráns integráció néven teszi közzé.

valósítani. A másodlagos mozgások és az *asylum shopping* elkerülésének módja lehet a Dublin IV rendelet és az új Befogadási irányelv,⁴⁸ illetve a Kvalifikációs rendelethez⁴⁹ tett javaslatok együttes olvasta: a jogosultságok csökkentése az, ami kellő elrettentő hatással bírhat.⁵⁰ Viszont kétséges, hogy akiket a jogosultságok csorbítása nem tart vissza a másodlagos mozgástól vagy az *asylum shoppingtól*, azok esetében az őrizet mint végső eszköz alkalmazása mennyivel jelent hatékonyabb megoldást a visszaélések elkerülésére.

A parlamenti jelentés a korrekciós mechanizmust elfogadhatónak tartja, de csak egyes elemeinek a módosításával. A dublini eljárás előtt alkalmazandó, úgynevezett elfogadhatósági eljárás eltörlését javasolja, mivel azok a külső határokkal rendelkező államokra túlságosan nagy adminisztratív terhet rónak. A családegyesítési kritérium vizsgálata a korrekciós mechanizmus során azt a tagállamot terhelné, amelybe kerül a menedékkérő, ami pozitív döntés esetén dupla transzfert jelent, ezért már eleve olyan tagállamba kell áthelyezni válsághelyzetben a menedékkérőket, ahol családtagja él, és a kritérium alkalmazhatóságát a második tagállam ellenőrzi.⁵¹ A Parlament javaslata, bár az Európai Unió Bírósága és az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéletei által számtalanszor megerősített emberi jogot, a család egységének elvét tartja szem előtt, nem kezeli azt a problémát, hogy az igazolt családi kapcsolatok miatti transzferek száma a jelenlegi rendszerben nem a legmagasabbak, épp azok igazolásának nehézsége miatt,⁵² amin sem a korrekciós mechanizmus, sem a Dublin IV rendelet nem változtat érdemben. Továbbá a korrekciós mechanizmus során is javasolják a szuverenitási klauzula alkalmazását,⁵³ úgy, hogy a menedékkérő is kérhesse annak alkalmazását.⁵⁴ A parlamenti javaslatnak akár a gyakorlatban is működő eleme, hogy 30 fős csoportokban regisztrálhatnak a menedékkérők, és ebben a csoportban helyezhetők át a céltagállamba.

A Dublin IV rendelet szerint a korrekciós mechanizmus alkalmazása alól kérhetnének a tagállamok egy 12 hónapos felmentési időszakot. Ennek végén az automatizált rendszer közli a korrekciós célú elosztási mechanizmusban részt nem vevő tagállammal azon kérelmek számát, amelyek tekintetében egyébként e tagállam lett volna az elosztás szerinti céltagállam. A részt nem vevő tagállam ezt követően 250 000 euró összegű szolidaritási hozzájárulást fizet minden olyan kérelmező után, amelyet egyébként a tizenkét hónapos időszak alatt az említett tagállamba helyeztek volna át. A szolidaritási célú pénzügyi hozzájárulást a szóban forgó kérelmek megvizsgálásáért végül a kérelem

⁴⁸ COM (2016) 465.

⁴⁹ COM (2016) 466.

⁵⁰ Sheridan et al. (2017) 63. A jelenlegi gyakorlat más irányba mutat. A C-1799/11., Cimade és Gisti ügyben hozott ítélet hatására a befogadás anyagi feltételeit a dublini transferről szóló döntés után is biztosítani kell, különben a jogorvoslathoz fűződő jog sérülhet.

⁵¹ Wikstöröm (2017) 87.

⁵² COM (2016) 270. 10. és Jurado et al. (2016) 28. és Seeberg (2017) 82. javaslata a családi kapcsolatokra fókuszáló integráció elősegítéséről.

⁵³ 604/2013/ EU rendelet 17. cikk.

⁵⁴ Wikstöröm (2017) 87–88., Wendel (2016) 1011–1012.

elbírálásáért felelősként meghatározott tagállam felé kellene megfizetnie az egyéves moratóriumot kérő tagállamnak.⁵⁵

A szolidaritás fogalma és az összeg nagysága igencsak nehezen egyeztethető össze. De abban az esetben, ha referenciakulcsot kiszámoljuk minden tagállamra, egy egész alacsony számot kapunk, amely Magyarország esetén mindössze 1,33%. Amennyiben egy tagállam vállalja, hogy áttelepít menedékkérőket az EU területén kívülről, akkor az így áttelepített menedékkérők száma beszámít az adott tagállam területére érkező menedékkérők számába. Tehát ez a kiskapu, amivel a fentebb vázolt hátrányos át-helyezés helyett a klasszikus áttelepítési protokollok szerint lehet részt venni a közös teherviselésben, ami a KEMR és a dublini rendszer alapelve. Nem elfelejtendő, hogy a tagállam az áttelepítés során pénzügyi támogatást is kap, az Áttelepítési Keretrendszerre tett javaslat⁵⁶ szerint 10 000 eurót menedékkérőnként.

A különbség a válsághelyzetben alkalmazott pénzügyi szolidaritási összeg és az áttelepítésért kapott támogatás között két okból fakadhat. A tagállam végleges felelősségének elve és a személyi kör menekültekre történő kiterjesztése miatt nemcsak egy pár hónapos/féléves menedékkérelmi eljárás időtartamára, hanem hosszabb ideig, az integrációs szakaszra is felelőssé válik a tagállam. Az egyéni integráció költségei pontosan nem meghatározhatóak, viszont oktatási, lakhatási, egészségügyi, szakképzési költségeket jelent a befogadó tagállam számára, és a 250 000 eurós összeg erre a többéves integrációs folyamat költségeire is reflektál. Másrészt az összeg nagysága a 12 hónapos moratórium lehetőségével való tagállami visszaélés kockázatát csökkenti. Az áttelepítés során az integrációs folyamatra is hatással tud lenni a tagállam a kiválasztási missziókban alkalmazandó szempontok szerint, és nem egy Európát érintő válsághelyzet akut kezelése során tanúsított közös erőfeszítésben való részvétel eszköze az áttelepítés, hanem a tagállam egyéni szolidaritási akciója.

Konklúzió

Az áttelepítés mindig is önkéntes volt, és se a Dublin IV rendelet se a korábbi nem változtat ezen. Az áttelepítés előnyös a tagállam számára, mivel ki tudja választani azt a menedékkérőt, aki jó eséllyel válik új közössége hasznos tagjává, és alapos ismeretek birtokába jut mindkét fél, kimarad szinte a teljes fizikai vándorlási szakasz, ami nemcsak az embercsempészet áldozatainak arányát csökkenti, de pénzügyileg kedvezőbb a kérelmezőnek, és végső soron a tagállamnak is. A másik előnye pedig, hogy a kiválasztás során az egyéni integrációs szempontoknak megfelelő jelentkezőket, és akár a tagállami munkaerőpiaci szempontokat is figyelembe lehet venni. Segítség a demográfiai

⁵⁵ Wikstöröm (2017) 88. A pénzügyi szolidaritás mellett a strukturális alapokhoz való hozzáférést is csökkentené az Európai Parlament azon tagállamok esetén, akik nem megfelelő módon vesznek részt a kollektív elosztási mechanizmusban.

⁵⁶ COM (2016) 468. 17. cikk.

problémákra,⁵⁷ és eszközként alkalmazva, kombinálva egy fair és családbarát népeségpolitikával megoldást jelenthet a kurrens munkaerőhiányra.

A migráció összetett folyamat, ez már szinte közhely, de soha nem volt még annyira összetett, mint napjainkban.⁵⁸ A Dublin IV rendelet visszatér a dublini rendszer gyökereihez, és egy alkalmazható utat mutat a kényszerített migráció menedzselésére. A valódi kérdés, hogy a KEMR II reform végén a 7 uniós jogszabály milyen harmóniát vagy diszharmóniát valósít meg a tagállami álláspontok és az Európai Parlament véleményét is tartalmazó rendeletek és irányelv(ek) beépítése után. A reform szempontjából a korrekációs mechanizmus a kulcselem, amely nélkül nem lép előre a KEMR III a KEMR II-höz képest, viszont olyan bizalmat feltételez a tagállamok részéről, amely a KEMR II alatt erodálódott, és azt a 2015. évi válság sem erősítette meg.

A fentiek alapján nem beszélhetünk kényszerbetelepítésről a Dublin IV rendelet kapcsán. Ha a betelepítés alatt áttelepítést értünk, akkor az nem volt soha, és nem valószínű, hogy valaha kötelező lesz. A kötelező áthelyezésre egy példa volt az elmúlt években, de az is csak válsághelyzet kezelése kapcsán merült fel, ahogy a kötelező áthelyezési mechanizmus is aránytalanul magas kérelmezőszám esetén aktiválódna, és maga a Bizottság mutat kiutat a tagállamoknak a Dublin IV rendeletben arra, hogyan tudják a nemzeti identitás védelmét⁵⁹ az önkéntes áttelepítésekkel menedzselni, úgy hogy egyúttal szolidaritást vállalnak a többi uniós tagállammal.

IRODALOMJEGYZÉK

- Amaral, Philip (2013): *Protection interrupted The Dublin Regulation's Impact on Asylum Seekers' Protection (The DIASP project)*. Forrás: www.refworld.org/docid/51d152174.html; www.jrs.net/assets/publications/file/protection-interrupted_jrs-europe.pdf; www.jrs.net/assets/Publications/File/protection-Interrupted_JRS-Europe.pdf (2016. 09. 18)
- Benedek, Wolfgang (2016): Recent Developments in Austrian Asylum Law: A Race to the Bottom? *German Law Journal*, Vol. 17. No. 06. 950–965.
- Caoimhe, Sheridan – Taylorm, Amanda – van Krimpen, Isa – Zelvenska, Julia (2017): *The Preliminary Deference? The impact of judgments of the Court of Justice of the EU in cases X.Y.Z., A.B.C. and Cimade and Gisti on national law and the use of the EU Charter of Fundamental Rights*. Forrás: www.ecre.org/ecre-report-how-cjeu-judgements-and-the-eu-charter-of-fundamental-rights-have-influenced-national-asylum-policies/ (2017. 03. 17.)
- Chetail, Vincent (2016): *Looking beyond the Rhetoric of the Refugee Crisis: The Failed Reform of the Common European Asylum System*. Forrás: graduateinstitute.ch/home/research/centresandprogrammes/global-migration/publications-1.html (2016. 09. 15.)
- Gärditz, Klaus Ferdinand (2016): A Retrospective on the “Refugee Crisis”. *German Law Journal*, Vol. 17. No. 06. 909–922.
- Gyenyey Laura (2016): Az Európai Unió migrációs politikája. *Iustum, Aequum, Salutare*, 2016/2. 279–302.
- King, Russell – Lulle, Aija (2016): *Research on Migration: Facing Realities and Maximising Opportunities*. Luxembourg, Publications Office of the European Union.

⁵⁷ Bár a legális és részben a kényszerített bevándorlás rövid távon megoldást jelenthetne az előregedő európai társadalmakra, komoly etikai problémákat is felvet. Bővebben: King–Luelle (2016) 19.

⁵⁸ Bővebben lásd: King–Luelle (2016) 29.

⁵⁹ Bővebben a nemzeti identitás meghatározásnak nehézségeiről: 22/2016. (XI. 30.) AB határozat és Gräditz (2016) 911.

- Klenner Zoltán (2015): Az idegen kultúrkörből érkező migránsok társadalmi beilleszkedésének biztonsági kockázatai. In Gaál Gyula – Hautzinger Zoltán szerk.: *Modernkori veszélyek rendészeti aspektusai*. Pécs, Magyar Hadtudományi Társaság Határőr Szakosztály Pécsi Szakcsoport. 247–252.
- Hailbronner, Kay – Thym, Daniel (2016): Legal Framework for EU Asylum Policy. In Hailbronner, Kay – Thym, Daniel ed.: *EU Immigration and Asylum Law A Commentary*. München, Oxford, Baden Baden, C.H.BECK, Hart, Nomos.
- Jesuit Refugee Service (2017): *The CEAS reform package: the death of asylum by a thousand cuts?* Forrás: reliefweb.int/report/world/ceas-reform-package-death-asylum-thousand-cuts
jrseurope.org/assets/Regions/EUR/media/files/JRS – EuropeCEASreformWorkingPaper6.pdf (2017. 02. 01.)
- Jurado, Elena – Beirens, Hanne – Maas, Sheila – Labayle, Maylis – Ungureanu, Dan – Fratzke, Susan – Banulescu – Bogdan, Natalia – Salant, Brian – Sienkiewicz, Justyna (2016): *Evaluation of the Implementation of the Dublin III Regulation*. Forrás: ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/docs/evaluation_of_the_implementation_of_the_dublin_iii_regulation_en.pdf (2016. 09. 18.)
- Maiani, Francesco (2016): The Reform of Dublin III Regulation. Forrás: [www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571360/IPOL_STU\(2016\)571360_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571360/IPOL_STU(2016)571360_EN.pdf) (2017. 02. 06.)
- Pastore, Ferruccio (2017): The European migration and asylum crisis as a long – term challenge. In Pastore, Ferruccio ed.: *Beyond the migration and asylum crisis Option and lessons for Europe*. Roma, Aspen Institute Italia.
- Seeberg, Marie Louise (2017): Scandinavian divergences: Closure reactions and innovative ideas. In Pastore, Ferruccio ed.: *Beyond the migration and asylum crisis Option and lessons for Europe*. Roma, Aspen Institute Italia.
- Wendel, Mattias (2016): The Refugee Crisis and the Executive: On the Limits of Administrative Discretion in the Common European Asylum System. *German Law Journal*, Vol. 17. No. 06. 1006–1032.
- Wikström, Cecilia (2017): Draft report on the proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council establishing the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an application for international protection lodged in one of the Member States by a third – country national or a stateless person (recast). [COM(2016)0270 – C8 – 01 73/2016 – 2016/0133 (COD)] *Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs*. Forrás: www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=COMPARL&reference=PE-599.751&format=PDF&language=EN&secondRef=02 (2017. 02. 25.)

HIVATKOZOTT JOGSZABÁLYOK

- Az ENSZ 1951. évi Genfi Egyezménye a menekültek státuszáról. United Nation, *Treaty Series*, Vol. 189. 137. treaties.un.org/Pages/ViewDetailsII.aspx?src=IND&mtdsg_no=V-2&chapter=5&Temp=mtdsg2&clang=en (2017. 03. 05.)
- Szerződés az Európai Unió működéséről (EUMSz.) és az Európai Unió Alapjogi Chartája (egységes szerkezetbe foglalt változat, 2016) – HL C 202. (2016)
- 604/2013/EU az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i rendelet egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (átdolgozás) (HL L 180., 2013. 06. 29., 31–59.)
- A Bizottság 1560/2003/EK rendelete (2003. szeptember 2.) egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó szempontok és eljárási szabályok megállapításáról szóló 343/2003/

EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról (HL L 222., 2003.9.5., 3–23.)

- Az Európai Parlament és a Tanács 603/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az újjelenyomatok összehasonlítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző ügynökség létrehozásáról szóló 1077/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 180., 2013. 06. 29., 1–30.)
- Az Európai Parlament és a Tanács 2013/33/EU irányelve (2013. június 26.) a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 180., 2013. 06. 29., 96–116.)
- Az Európai Parlament és a Tanács 2011/95/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról (HL L 337., 2011. 12. 20., 9–26.)
- Az Európai Parlament és a Tanács 2013/32/EU irányelve (2013. június 26.) a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról (HL L 180., 2013. 06. 29., 60–95.)
- Tanácsi Következtetések – Bevándorlók Integrációjáról szóló policy (2004) www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/82745.pdf (2017. 03. 19)
- A Bizottság (EU) 2016/1117 ajánlása (2016. június 15.) a Görög Köztársaságnak a 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti átadások újraindítása érdekében meghozandó sürgős intézkedésekről C/2016/3805 (HL L 186., 2016. 07. 09., 28–35.)
- Zaragozai Indikátorok: ec.europa.eu/eurostat/web/migrant-integration/legislation (2017. 03. 19.)
- European Agenda on Migration – Legislative documents. Forrás: ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-migration/proposal-implementation-package/index_en.htm (2016. 09. 18.)
- COM(2016)270: [eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1489948622173&uri=CELEX:52016PC0270\(01\)](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1489948622173&uri=CELEX:52016PC0270(01)) (2017. 03. 05)
- COM(2016)271: eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/ALL/?uri=CELEX:52016PC0271 (2017. 03. 06)
- COM(2016)272: [eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1489948781348&uri=CELEX:52016PC0272\(01\)](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1489948781348&uri=CELEX:52016PC0272(01)) (2017. 03. 05.)
- COM(2016)468: eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:52016PC0468 (2017. 03. 06.)

ABSTRACT

Forced Settlement or the Real Dublin Regulation?

NAGY-NÁDASDI Anita Rozália

The Common European Asylum System falls under the shared competence of the Member States and EU institutions and one of the key elements of its reform is the recast of Dublin III Regulation. Besides the introduction of the current regulation this article examines the key elements of the proposal of EU Commission and the responses of the EU Parliament. At the end the paper clarifies the meaning of “forced settlement”, which was a popular phase during the referendum in 2016.

Keywords: Dublin Regulation, EU, asylum seeker, migration